द्वीदल्खामरामस्तस्य रचावारी भवेत्॥ भत्या यः शृगायादोगी उलापः स भवेत सदा बस्या पुत्रवती सा च पतिचित्तानुवर्त्तिनो। मपबीदर्पदलनी सा भवेत्राव संश्यः॥ दरिद्रो लभते वित्तं भौतो भवति निर्भयः। यज्ञदानतपांस्यस्य तीर्धस्तानादिकाः क्रियाः ॥ न रामनवमी-नाम-व्रतस्यैककला-समाः। यस्मे कस्मे न दातव्यं न प्रकाश्यं कदाचन॥ शिष्याय भित्रयुक्ताय गुचयेऽपि प्रदापयेत । श्राय परतन्त्राय विकत्यनरताय च॥ भ्रमादपि न वत्तव्यं यदीक्क्रेदातानी हितम। मयैत्त् कथितं वस तव खेदाद्वतोत्तमम्॥ य ददं कुरते भक्त्या श्रीरामनवसीवतम । मर्व्वपापप्रमुक्तय श्रन्ते ब्रह्मत्वमाष्ट्रयात्॥" इति शौरामभिततरिङ्खां ब्रह्मसनकसंवाटे श्रीरामनवसीव्रतकथा समाप्ता ॥

श्रीबः, वि, (श्रीविंदातेऽस्ये ति । श्री + सिधादि-त्वात लच्।) लक्षीवान्। इत्यमरः॥ शोभा-यत्तस् ॥

श्रीलता, स्त्री, (श्रीविश्रष्टा लता।) महा-ज्योतिषतो। इति राजनिर्घग्टः॥

श्रीवताः,पुं,(श्रीयुत्तां वतां वत्तो यस्य।) विष्णुः। विष्णुचिक्कविशेषः। स तु वचस्यश्रुक्कवर्ण-दिचिणावर्त्तलोमावली। (यथा, रघु: ।१०।१०। "प्रभानुनिप्तश्रीवतां नच्मीविश्वमद्येणम्। कीस्तुभाख्यमपांसारं विभाणं ब्रह्तोरसा॥") श्रहतां ध्वजः। इति हेमचन्द्रः॥ सुरुङ्गाभेदः। इति विकार्खश्रेषः॥

यीवसकी,[न]पुं, यीवसकः यीवसवत् चिन्न-मस्यस्येति । श्रीवलाक + इनि:।) द्वदकावर्त्त-इयः। इति हेमचन्द्रः॥

श्रीवत्सभृत, पुं, (श्रीवत्सं विभत्तीति। भू+ किए।) विषा:। इति हैमचन्द्र:॥

श्रीवत्सलाञ्कनः, पुं, विष्णुः। इत्यमरः ।१।१।२२॥ "श्रीवलो लाञ्कनं चिह्नं यस्य श्रीवला लाञ्कनः वचस्यनसम्बापुरुषनचणं स्वेतरीमावत्तं-विशेषः श्रीवता इति सर्व्य स्ते। श्रीवत्सी हत-सङ्गतमणिविशेषः कीस्तुभवदिति क्षणादासः। दल्बरमटीकायां भरतः॥

श्रीवत्साङ्गः, पुं. (श्रीवत्सः श्रङ्कश्रिङ्कं यस्य।) विषाः। इति इलायुधः॥ (यथा, वृहत्सं-हितायाम् । ४३। ३।

"बसवराः चौरोदं गला ते तुष्ट्वः सुराः

सेन्द्राः। योवलाङ् कौल्लभमणिकिरणोद्वासितोर-

स्कम ॥") श्रीवराइ:, पुं, (श्रिया युक्तो वराइ:।) विष्णु:। दति विकाग्डशेष:॥

श्रीवली,स्त्री,(श्रीयुता वली।) कण्टक वच्चभेद:। तत्पर्याय:। प्रिववन्नी २ काण्टवनी २ प्रावली ४ प्रसा ५ कट्फला ६ द्रारोहा ७। अस्था गुणाः । सद्वम् । प्रस्तवम् । वानग्रीफवामा-

पहलक्ष। तत्फलं तैललेपप्रमत्यन्तं रुचिकत परम । इति राजनिर्धेग्टः ॥

श्रीवाटी,स्त्री,नागवत्तीभेदः। इति राजनिर्घण्टः॥ श्रीवारकः, पुं, (श्रियं वार्यति कामयते इति। व + गिच + खन्।) सितावरशाकः। इति राजनिर्घरट: ॥

श्रीवासः. पं, (श्रियं भरलहचं वासयतीति। वस + णिच + यच्।) सरलहचरसः। टार-पिन इति भाषा। तत्पर्याय:। पायसः २ वक-धपः ३ श्रीवेष्टः ४ सरलद्भवः ५। इत्यमनः॥ तैलपर्यो 🗽 श्रीपष्टः 🤊। इति जटाधरः॥ श्रीवेश: ८। इति शब्दरखावली॥ श्रस्य गुणा:। "श्रीवासः सरलं पृतिः कुन्दुक्यंत्रियपर्णकम्। सिच्चकः परमा मांसी देवदार मुरा नखम्। सर्वें भी परमा लक्षी रचोन्ना ज्वर-

> नाथना: ॥" इति राजवन्नभः॥

प्रन्यत श्रीवेष्ट्रपष्टे दृष्ट्यम् ॥ (श्रियो लक्ष्म्या वासः श्रात्रयखानमः।) पद्ममः। (यद्या, राजेन्ट कर्णपुरे। ४२।

"श्रीवासी यगसां पदं समनसामध्यास्यदं सम्पदां यतागच्छति गोचरं नयनयोः काम्मीरमीन-

ध्वज:॥") विष्णुः । इति मेदिनी ॥ शिवः । इति शब्द-रतावली ॥

श्रीवासाः, [स] पं, श्रियं सरसहचं वासयतीति। वस + णिच् + श्रसुन्।) सरलद्रव: । इत्यमर-टीका॥

श्रीविद्या, स्त्री, (त्रिया विद्या ।) महाविद्यावि-शेष:। सा तु तिपुरसुन्दरी। तस्याः षट्तिंश-इ दाः ग्रम्यबाद्वस्थिभया न लिखिताः। अध श्रीविद्या। तह मेरः। ज्ञानाणवे।

"भूमिसन्द्रः शिवो माया शक्तिः कृष्णाध्व-मादनी।

अर्डचन्द्रस बिन्द्रस नवाणी मेक्क्सते॥ महात्रिपुरसुन्दर्या मन्त्रा मेरसमुद्भवाः। सकला स्वनेशानी कामेशी बीजस्ट्रुतम्। अनेन सकता विद्याः कथयामि वरानने॥ ग्रत्यन्तस्त्र श्रवणीऽयं कलमध्ये सुलोचने । वागभवं पञ्चवणीळां कामराजमधीचते॥ मादनं शिवचन्द्राखं शिवान्तं मीनलोचने। कामराजमिटं भद्रे षड्वर्षं सर्व्य मोहनम्॥ श्रातिबीजं वरारी है चन्द्राद्यं सर्व्य सीहनम्। एतामुपास्य देवेशि कामः सर्वाङ्गसुन्दरः। कामराजी भवेदेवि विद्येयं ब्रह्मरूपिणी॥" अस्यार्थः। शक्तिरेकारः तूर्थ्य ईकारः तेन ककार एकार ईकारलकारमहामाया वाग-भवक्टम। शिवो हकार: चन्द्र: सकार: तेन इकारमकारलकारमहासाया इति कामराज-क्टम्। चन्द्रः सकारः तेन सकारककारलकार महामाया इति शक्तिकृटम्। तेन विभिः कुटे श्रीहस्तिनी. स्त्रीः (शीयुक्ता इस्तीनीव।) हच नामराजविदीयम् ॥१५। अस्याः ध्यानं यथा,—

"वालाकं मण्डलाभासां चतुर्वाहु' विलीचनाम पात्राङ्गश्ररांसापं धारयन्तीं शिवां यथ ॥" एवं ध्यात्वा मानमपूजादिकं कुर्यात्। इति

श्रीवृत्तः, पुं, (श्रीपदः श्रीप्रियो वा वृत्तः। ग्राक पार्थिवादिवत सभासः।) श्रम्बत्यवृत्तः। इति हेमचन्द्रः ॥ विस्ववृत्तः । यथाः--

"इषे मास्यसिते पचे नवस्यामार्द्रयोगतः। यीवचे बोधयामि त्वां यावत् पूजां करो-

इति तिथादितत्त्वधतत्रीदुर्गाबीधनमस्तः ॥ (विष्णोर्वचस्य:लस्यग्रभावर्त्तविश्रेष:। विषापादादिवेगान्तवर्णनस्तोवे। २८। "वर्चः श्रीष्टच-कान्तं सध्करनिकरश्यासलं याईपाण:

संसाराध्यश्रमात्तेक्पवनमिव यत् सेवितं तत

अव्यक्ष भ्रदावर्तः। इति माघटीकायां मिल-नाथ: । ५ । ५६ ॥)

श्रीहत्तकः, पुं, (श्रीहत्त एव। खार्घ जन्।) श्रावस्य द्वदावर्तः। इति विकार्ण्योषः॥ (श्रस्य प्रमाणं माघे। ५। ५६। इत्यस्य टीकायां दृष्टव्यम ॥३॥ )

श्रीवेष्ट:,पुं, (श्रिय: सरलहत्तस्य वेष्टः निर्यास:) सरलहचस्य निर्यासः। तत्पर्यायः।

"श्रीवेष्टो हत्त्रध्यस चितागस्यो रसायकः। श्रीवासः श्रीरमी वेष्टी लक्क्षीवेष्टस्त वेष्टकः ॥ विष्टसारी रसावेष्टः चीरशीर्धः सधयकः। ध्याङ्गस्तिलपर्णेय सरलाङ्गोऽपि घोड्य ॥" तद्गुणाः।

"योवेष्टः कट्तिक्रथ कषायः स्रोधित्तजित्। योनिदोषर्जाजीर्णव्रणप्राधानदोषतृत ॥" इति राजनिर्घयट: ॥\*॥

''श्रीवासः सरलः श्रावः श्रीवेष्टी हत्त्वध्यकः। श्रीवासी मध्रस्तिताः स्निग्धीशास्त्रवरः सरः ॥ पित्तलावातसूर्वीचिख्वररोगकफापइ:। रचोऽश्रीखं ददीर्गम्ययुकाकण्ड्रवणप्रगुत्॥" इति भावप्रकाशः॥

श्रीप्रः, पुं, (श्रिया ईग्रः।) विष्णुः। (यथा, मग्धबोधे।

''श्रीगोऽधिशेतेऽहिमधिष्ठितोऽब्धि-मध्यास्य घोषं मधरामनश्य। यो दारकामध्य वितो विकुक्त-स्पावसचावसतात स इनः॥") श्रीरामः । इति ग्रन्दरत्नावली ॥

श्रीसंचं, क्री, (श्रियः संचा संचा यस्य।) लवङ्गम इत्यमरः॥

श्रीमहोदरः, पुं. (श्रियाः महोदरः समुद्रजात-त्वात्।) चन्द्रः। इति केचित्॥

विश्रेषः। इ।तिश्रुंडा दित भाषा। तत्पर्यायः